

[Grethe Philip.]

gen. Jeg tror, der allerede nu er bred enighed om, at meget skal lægges ud til kommunerne af det, der hidtil har været behandlet i mødrehjælpsinstitutionerne. Men der er også dér visse problemer, vi ikke har fået drøftet igennem; jeg vil i hvert fald bede om, at vi igen får lejlighed til at drøfte spørgsmålet om, hvem der skal behandle faderskabssager og adoptionssager. Et punkt, som jeg meget gerne ville høre ministerens syn på, er spørgsmålet om at sikre, at der bliver det tilstrækkelige antal klinikker for svangerskabsoplysning. Det er noget, der har ligget ude hos mødrehjælpen, og jeg mener ikke, at vi med det foreliggende lovforslag har en tilstrækkelig sikkerhed for, at dette arbejde føres videre.

I øvrigt gælder det for mødrehjælpen ligesom for revalideringen, at jeg tror, en hel del af de spørgsmål, vi arbejder med, kunne løses på en mere tilfredsstillende måde, hvis vi også dér kunne sikre os, at der ude i amtskommunerne var kvalificeret arbejdskraft, som havde arbejdet med disse spørgsmål tidligere, og som kunne stå til rådighed for primærkommunerne.

Vi har jo haft både i folketinget og uden for folketinget en omfattende debat omkring rådgivning og vejledning på disse områder, og der har været en vis bekymring for, om kommunerne kunne gå tilstrækkeligt ind i dette arbejde og også ville gå tilstrækkeligt kraftigt ind i arbejdet. Det er jo et spørgsmål, der hænger nøje sammen med finansieringen, som jeg skal komme tilbage til om et øjeblik.

Jeg håber, at vi under de videre drøftelser også vil kunne berøre det spørgsmål, der hedder: et nærmere samarbejde mellem de sociale myndigheder og sundhedsvæsenet, navnlig de praktiserende læger. Jeg tror, det vil være overordentlig værdifuldt, om vi får dette samarbejde udbygget.

Ellers er vel nok det væsentligste spørgsmål, der står tilbage — men det er til gengæld også meget stort — spørgsmålet om finansieringen.

Jeg mener ikke, at vi med det lovforslag, der ligger på bordet, er kommet frem til den bedste løsning. Jeg håber, at vi vil få lejlighed til at se forslag fra ministerens side med en bedre koordinering af refusionsatserne for de meget store sociale områder: invalide-

pensionen, dagpengene og udbetaling af støtte under revalidering, og jeg håber også, at vi vil se et udspil fra ministerens side i retning af, at vi i hvert fald i et vist omfang — og mere end det står i lovforslaget — kan gå over til bloktilskud, hvor kommunerne selv i højere grad får bestemmelsen over, hvilke områder der skal udbygges, hvor meget de skal udbygges og i hvilken takt.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget opstillet et skøn over, hvor meget en gennemførelse af lovforslaget vil koste i merudgifter. Jeg har tidligere sagt, at jeg tror, dette skøn mildest talt ligger i underkanten. Jeg er ikke i tvivl om, at man meget hurtigt vil få de ekstraudgifter, der tales om, men jeg tror også, at hele den tendens, der ligger i lovforslaget, og som jeg og mit parti tilslutter os, nemlig en tendens i retning af et mere opsøgende arbejde og et mere vejledende arbejde, i løbet af en årrække fører til stigende sociale udgifter.

Jeg siger ikke dette, fordi jeg beklager, at man sætter stærkere ind på dette område, som jo netop vedrører nogle af de allersvageste stillede i vort samfund, men jeg siger det, fordi jeg principielt mener, at vi ved forelæggelse og behandling af lovforslag med hensyn til de økonomiske konsekvenser skal være så realistiske som muligt.

Jeg vil gerne allerede her sige, at vi i mit parti har nogen betænkelighed ved de personalemæssige og økonomiske konsekvenser, som vi mener lovforslaget indebærer, og at dette i alle tilfælde fører til, at vi ønsker, at konsekvenserne ved gennemførelsen af lovforslaget bliver mere opklaret under det kommende udvalgsarbejde.

Som sagt, vi har en meget positiv holdning over for sigtet med lovforslaget. Vi ved jo, at der hvert år er adskillige tusinder, ja, op til hundrede tusinder af mennesker, der kommer ud i varige eller i hvert fald ret langvarige sociale problemer. Vi mener, at disse mennesker skal støttes, også mere end de er blevet støttet tidligere. Jeg håber, det også vil høre med til udvalgsarbejdet, at vi prøver at dykke ned i, hvad der egentlig ligger bag ved dette meget store behov hos mennesker, der bliver slået ud på arbejdsmarkedet, også med henblik på, om vi i højere grad, end vi gør det nu, kan forebygge, at disse sociale vanskeligheder opstår.